

พลองกินลูก

Memecylon ovatum Sm.

ชื่ออื่น

พลองกินลูก, พลองใหญ่, พลองใบใหญ่ (ประจวบคีรีขันธ์); พลอง (นครราชสีมา)

ลักษณะทั่วไป

ไม้พุ่ม ไม้ผลัดใบ สูงประมาณ 5 - 7 เมตร ลำต้นตั้งตรง เรือนยอดเป็นพุ่มกลมแตกกิ่งก้านต่ำ เปลือกนอกสีน้ำตาล แตกเป็นสะเก็ดบาง ๆ หรือเป็นร่องตื้น ๆ เปลือกบาง ใบ ใบเดี่ยว เรียงตรงข้ามบริเวณปลายกิ่ง ลักษณะของใบเป็นรูปรีหรือรูปไข่มน ขนาดกว้างประมาณ 2.5 - 6.5 x 5 - 12.5 เซนติเมตร ปลายใบแหลม โคนใบแหลมหรือมน ส่วนขอบใบเรียบ แผ่นใบหนาคล้ายแผ่นหนัง ใบเป็นสีเขียวเข้มและเป็นมัน เรียบเกลี้ยงทั้งสองด้าน ท้องใบเป็นสีอ่อน ดอก ออกดอกเป็นช่อแบบช่อกระจุกช่อกรอบ โดยจะออกตามข้อต้น ตามง่ามใบ หรือตามกิ่ง ดอกย่อยมีขนาดเล็ก เส้นผ่านศูนย์กลางดอกประมาณ 0.3 เซนติเมตร กีบดอก 4 กีบ และจะบานเกือบพร้อมกันทั้งต้น ผล รูปทรงกลมหรือกลมรี ขนาดประมาณ 0.5 - 0.8 เซนติเมตร ผลอ่อนเป็นสีชมพูอมม่วงเมื่อสุกแล้วจะเปลี่ยนเป็นสีม่วงแดงดำหรือเป็นสีน้ำเงินเกือบดำ มีเนื้อบาง ๆ หุ้ม

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

กระจายทั่วไปตามป่าดิบแล้งทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

การใช้ประโยชน์

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคม ให้ดอกตูมเป็นสีชมพู เมื่อบานจะเปลี่ยนเป็นสีม่วงน้ำเงิน